

Til beslutningsforslag nr. B 110

Folketinget 2012-13

Betænkning afgivet af Socialudvalget den 0. maj 2013

Udkast

til

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om økonomisk kompensation i forbindelse med klagesager

[af Karina Adsbøl (DF), Rene Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Mette Hjermind Dencker (DF), Søren Espersen (DF), Karin Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)]

1. Udvalgsarbejdet

Beslutningsforslaget blev fremsat den 9. april 2013 og var til 1. behandling den 14. maj 2013. Beslutningsforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Socialudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i ∞ møder.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Dansk Folkeparti finder det rimeligt, at såfremt en kommune træffer en forkert afgørelse, og borgeren får medhold i Ankestyrelsen, at borgeren så får en kompensation. Kommunerne skal i dag træffe afgørelse ud fra en konkret, individuel vurdering af borgerens forhold på baggrund af den gældende lovgivning.

Virkeligheden er også, at kommunernes økonomi kan være en faktor, der påvirker afgørelsen, når kommunerne skal have økonomien til at hænge sammen, og det kan somme tider være på kant med loven. Vi er blevet gjort opmærksom på, at nogle kommuner prøvekører de her sager. Der er derved nogle uhensigtsmæssigheder, som DF ønsker at rette op på med det her beslutningsforslag, og kompensationen skal tjene to formål.

For det første skal den være et plaster på såret, fordi borgeren i en periode har måttet tåle en forringelse, mens klagesagen har kørt. For det andet skal det være et forebyggende element og et signal om, at man skal være omhyggelig med at træffe de rigtige beslutninger i første omgang.

Der er i dag flere muligheder for at hjælpe kommunerne med at træffe de rigtige afgørelser, og det er da også blevet nævnt i dag. Kommunerne kan hente hjælp og rådgivning i tvivlstilfælde, de kan ringe til VISO, som så også kan være behjælpelig i forhold til rådgivning af kommunerne.

Den myndighed, som har truffet den forkerte beslutning, skal afholde udgiften til kompensationen, og kompensationen skal stå i et rimeligt forhold til det gode, borgeren har manglet, og så er det Ankestyrelsen, der skal udmåle kompensationens størrelse. DF er overbevist om, at sådan en kompensationsordning i forbindelse med en klagesag vil være en motivation for kommunerne til hurtigt og effektivt at træffe de rigtige afgørelser.

Et eksempel er, at Horsens Kommune for nylig tabte en sag i forhold til BPA-ordningen. Den sag har været omtalt i en række medier, det var borgeren, som fik medhold, fordi kommunen ikke var berettiget til at udmåle BPA'en efter servicelovens § 83. Det er tale om en borger, som lider af muskelsvind, og som vandt den her sejr, som efterfølgende kan komme flere andre mennesker med handicap til gode.

Det handlede om, at Horsens Kommune ville have hendes hjælperordning kraftigt beskåret og i stedet for tilbød hjemmehjælp, og hun fik så færre timer. Men nu har hun fået Ankestyrelsens ord for, at det ikke var i orden. Og det er jo netop for at undgå disse sager, at vi i Dansk Folkeparti mener, at kompensation vil være en effektiv og præventiv løsning.

Nogle borgere har jo også en ekstra udgift i forbindelse med at få frataget deres hjælp. For ikke så lang tid siden var der et indslag af nyhederne på TV 2, hvor en borger også

havde fået frataget sin hjælp og blev nødt til at se, om hun kunne købe hjælp et andet sted. Og der er jo også en udgift i forhold til det.

Jeg havde håbet, at der havde været større opbakning til beslutningsforslaget, under 1. behandlingen men det var desværre ikke tilfældet

Enhedslisten støtter forslaget. Den nuværende tilstand er ikke holdbar. Kommunerne kan fratage borgere ydelser på baggrund af kommunens vurdering. Borgeren kan klage over afgørelsen, men der kan gå mange måneder før sagen er afklaret, hvor borgeren lever for ingen eller en meget lave indtægt. Hvis borgeren får medhold, sker der ingen ting i forhold til kommunen, ud over at den skal tilbagebetale/genoptage udbetalingerne til borgeren. Det er stødende for

retsbevidstheden. Det bedste ville være, at klager over stop for visse basale ydelser havde opsættende virkning, hvilket ville overflødiggøre forslaget om kompensation. Men i betragtning af, at Folketingets flertal i anden forbindelse har forkastet dette princip, vil vi støtte det fremlagte forslag.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

Orla Hav (S) Maja Panduro (S) Jacob Bjerregaard (S) Jens Joel (S) Karen J. Klint (S) Rasmus Horn Langhoff (S)

Julie Skovsby (S) Marlene Borst Hansen (RV) Liv Holm Andersen (RV) Uffe Elbæk (RV) Pernille Vigsø Bagge (SF)

Anne Baastrup (SF) fmd. Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) Finn Sørensen (EL) Pernille Skipper (EL) Hans Andersen (V)

Anne-Mette Winther Christiansen (V) nfmd. Louise Schack Elholm (V) Karen Ellemann (V) Sophie Løhde (V)

Eyvind Vesselbo (V) Fatma Øktem (V) Karin Nødgaard (DF) René Christensen (DF) Karina Adsbøl (DF)

Mette Hjerminde Dencker (DF) Simon Emil Ammitzbøll (LA) Thyra Frank (LA) Benedikte Kiær (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Liberal Alliance (LA)	9
Socialdemokratiet (S)	45	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Dansk Folkeparti (DF)	22	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Siumut (SIU)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	15	Sambandsflokkurin (SP)	1
Enhedslisten (EL)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1